

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Det evige Livs-Ord af Vorherres egen Mund til Menigheden

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 171. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1860_1269-txt-shoot-idm3835/facsimile.pdf (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

med Flid maa vogte os for, er Alt hvad der kan giøre Skaar i den os med Anden tilhørende fri Talebrug og Skriftbrug efter Troens Regel, thi ligesom Anden, der, ved at tilegne sig Menighedens Troes-Bekendelse, binder sig til den, dog forbeholder sig frit at benytte sine glødende Tunger og sin Hellige Skrift derefter, saaledes maa Aandens Medskabere, paa eget Ansvar for ham, have samme Frihed, som heller aldrig kan staae Herrens Frimenighed, der selv intet Ansvar har for Skriften eller Skriftklogskab, men har kun i fritstaaende Lærere gyldige Bidner, som borge den for Skriftens Christelighed. Medens det derfor maa staae Menigheden frit for, hvem den vil modtage og benytte som Aandens Medskaber, saa maa det staae dem, der modtages, frit for at følge Aandens Indskydelse, da de ellers ikke kan blive ved at være den Aands Medskaber, som er fri i hele sin Virksomhed og i alle sine Forhold, saa det er ogsaa frit, han, som Sandhedens Aand, menneskelig talt, binder sig til „Sandheden i Jesus.“

Denne Forkyndelsens og Skrift-Forklaringens Frihed i Overensstemmelse med Herrens Indstiftelses-Ord, paa Ansvar for den Helligaand, og uden alt Baand paa Menigheden, det, ser man let, er noget ganske Andet end den Ufeilbarhed i Troes-Sager, som Paven udtrykkelig og vore Skriftkloge forblummet har tillagt sig, og som skulde giøre deres Lærdom til en Troes-Artikel for hele Menigheden, og denne Lære-Frihed er aldeles umiskelig, hvor Aanden skal kunne virke frit og hvor saavel Lærerne som Menigheden skal kunne

frit gaae frem i christelig Dplysning, eller, som Skriften udtrykker det, forvandles fra Klarhed til Klarhed. Det sees ogsaa af selve Skriften, at dette har været Herrens Mening, thi, medens han bryder Staven over alle de Skriftkloge, som mene, det er ikke hos ham selv, som ene har det „evige Livs Ord“, men i Skriften, som kun beskriver det, man skal søge et evigt Liv, da giver han dog udtrykkelig tilkiende, at han baade vil have Skriftkloge i sin Menighed og at de skal have Lov til at benytte Skriften ligesaa frit, som han selv benyttede den; thi baade forklarede han jo Skrifterne for sine Djeptler, som de igjen skulde forklare dem for deres Tilhørere, uden at spørge dem om Forlov, og derhos vidner han jo udtrykkelig, at Guds-Riget's Skriftkloge skal være som Huusholdere, der tage frem af deres Forraad, baade Samlet og Nylt, hvad aabenbar hos de christelige Skriftkloge kræver fri Raadighed baade over den gamle og den ny Pagts Bog*).

Denne aandelige Frihed, som Lærerne i Herrens Menighed maa have sig, for at kunne være gyldige Sandheds-Bidner og den altid fremtridende christelige Dplysnings-Huusholdere, lader sig vanskelig forlige med nogenformelt statskirkelig Læreforskrift, som indeholder enten meer eller andet end hvad vort christelige Lære-Embete kræver og forudsætter: Overensstemmelsen nemlig mellem Herrens eget Indstiftelses-Ord og vor Hellige Skrift, men da dette i vor Folke-Kirke let kan jævnes

*) Math. 13. om indgaaelse i kongeriget Guds-Riget.

